Je jaká je

F#mi G F#mi D \mathbf{D} Α 1. Je, jaká je, tak mi náhle padla do klína, D F#mi G Α G Α D Hmi ani černá ani blondýna, někdy tak a jindy taková, D Hmi G vždycky hádám, jak se zachová, zřejmě nikdy, jak chci já. Hmi G A

- 2. Je, jaká je trochu dítě, trochu mondéna, nemám právě paměť na jména, tak jí říkám lásko má. Nejsi skvost a nejsi zlá, jsi jen jiná, než chci já.
- 3. Je, jaká je, že se změní čekat nedá se, snad jí záleží jen na kráse, tak, že člověk málem nedutá, jak je štíhlá, jak je klenutá, jenže jinak, než chci já.
- 4. Je, jaká je, až ji zitra spatříš u pláže, vzkaž jí, ať se na mě neváže, ať si pro mě vrásky nedělá, ať je jaká je a veselá, i když jiná, než chci já.

